La paràbola del lampista que ve a casa

Aquell matí els Srs. K es van llevar amb un gran mullader a la cuina de casa. Sense acabar-se de vestir van trucar al lampista. No havien passat ni 10 minuts que ja el tenien a la porta de l'entrada. (El lector, admirat per aquesta rapidesa, es preguntarà a quin país passava això).

Avançant pel gran bassal el lampista va obrir l'armari de sota de l'aigüera i va exclamar:

- Punyeta! Qui els ha fet aquesta instal·lació? Els tubs d'entrada d'aigua estan mal connectats!

Els Srs. K li van explicar estranyats que la instal·lació tenia una pila d'anys i sempre havia funcionat bé. És més, n'estaven satisfets

- Però, mirin, mirin! El sifó té una inclinació que no permet evacuar l'aigua fàcilment.

I així va continuar la diagnosi professional durant una mitja hora fins que la Sra. K, que se n'anava afartant, li va dir:

- Molt bé! Potser té raó en tot això que explica. Vés a saber! Però, i vostè què farà?

L'il·lustre professional de l'oratòria i dels afers del ram de l'aigua va callar i va posar en funcionament la caixa d'eines. Mentrestant el Sr. K va sofrir un enlluernament quàntic que el va transportar uns anys més enllà a la mateixa cuina, on novament acabava de produir-se la ruptura d'una conducció d'aigua. En veure entrar el nou lampista, molt jove (potser era el fill de l'anterior), abans que comencés a desgranar la lletania habitual li va dir:

- No m'expliqui res. Digui'm què pensa fer.

Estem amb Vostès Srs. K. I vosaltres preneu nota, que no trigarà a venir el lampista.

JOAN PUIGDOMÈNECH és regidor de Junts per Sant Cugat

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/147150.html

Copyright 2024 Cugat.cat